

Het vlaggenschip van de oncologie.

Ik werd getroffen door de kop van een artikel in Trouw van 3 juni van de hand van Rianne Oostrom: “Farmaceuten zetten zich niet in voor belang van patiënt”.

Bij lezing bleek het te verwijzen naar een onderzoek van het AVL dat veel aandacht had gekregen in een artikel van Joep Engels in Trouw van 1 juni.ⁱ Het betreft een behandeling met een immuun-therapeutisch geneesmiddel vooraf aan een chirurgische ingreep. Het is een voorbeeld van een zogenaamde neoadjuvante therapie en wordt voor leken begrijpelijk geïllustreerd. Het idee is door Blank en Schumacher ontwikkeld en reeds met enig succes bij patiënten getest. Er zitten nog wel wat haken en ogen aan:

1. Het gebruikte middel, dat niet met name wordt genoemd, is heel duur.
2. De behandeling werkt niet tegen alle vormen van kanker, mede omdat het middel niet door de “verdedigingslinie” van alle tumoren komt.
3. De ingreep als zodanig kan heftige bijwerkingen geven.

Het is begrijpelijk dat de wens bestaat het idee in een fase III studie verder te onderzoeken. Als (ik citeer) de ideeën worden bevestigd gaat een behandeling ongeveer 20.000 euro kosten, terwijl de standaard aanpak nu ongeveer 60.000 euro kost. Dit leidt in een cursief tot de opmerking: “*Hier is voor farmaceuten minder voordeel te behalen*” en tot het citaat aan het begin van deze column.

Ik ben ervan overtuigd dat er minder ingrijpende “neoadjuvante” benaderingen zijn met middelen die zonder heftige bijwerking wel de verdedigingslinie van (vrijwel) alle tumoren doorbreekt en nog geen 100 euro kosten.

Vlaggenschip? Toch nog meer een schip met zure appels dan het turfschip van Breda.

Haarlem, 12 juni 2019.

Albert M. Kroon

ⁱ Knipsels van dit soort artikelen vind ik regelmatig in mijn brievenbus dankzij een bevriende Trouw-lezer.